

Сега. Ти си философъ и азъ богословъ. Азъ ти разбрахъ философията; ти разбирашъ ли ми богословията? Въ България недѣй търси вече чисто поле за парламентарна и конституционна борба; кжклицата ще удави чистото жито и ще развали чистата нива, ако добрия сѣятель не дойде да я истърга и да очисти нивата. Ами, кой е този сѣятель и радѣтель за спазванието на нивата и чистата пшеница? наведиждъ ще се попитами и двама. А че туй е то бѣлята я, — *народътъ* ще бжде отговорътъ и на двама ни, зеръ, *народътъ*! анна да махне, демея, . . . Нейсе, нейсе! даха нелеръ варъ!

Твоя:
П. Кисимовъ.

IV П И С М О

ОТЪ

П. Кисимова до Св. Миларова.

София, 15 Декемврий 1889 г.

Драгий ми Св. Миларовъ,

Безъ да ти казвамъ, ти се сѣщаашъ, че съмъ получилъ послѣдното ти и съмъ далъ притвореното на приятеля. Ето ви тука три пощенски бона за 50 л., $\frac{1}{2}$ часть отъ които сж отъ други побратимъ, а $\frac{1}{4}$ отъ приятеля, който даде обѣщание за нѣщо по сетнѣ и отъ брата си.

И така, дай Богъ животъ и здразие, да прѣкараме и вий тамъ и ний тукъ празниците на Рождество и нова година, до колкото можемъ — весело и да благославами: нова година, ново щастие за сичкома ни!

На твоята философия и на моята богословия възразява реалната и натуралната наука, която, мѣжду другото, учи: «на зла круша зълъ пжртъ!» Прѣдъ тази наука трѣбва да млъкнатъ философиятъ и богословиитъ, анаджиму! А пжкъ, все спорѣдъ тия науки: «съ сухото, изгара и суровото»!